

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 29/2020
26.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Зорана Делибашић, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа Гордана Божиловић Петровић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 3473/19, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 69/19 од 28.07.2020. године, без испитног поступка, дана 26.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 69/19 од 28.07.2020. године.

Образложење

Решењем Р4 р 69/19 од 28.07.2020. године, позивајући се на одредбу члана 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Апелациони суд у Београду огласио се стварно ненадлежним и предмет је уступио првостепеном суду на даљи поступак, са образложењем да се приговор ради убрзања поступка односи искључиво на поступак пред Првим основним судом у Београду.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредби члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Из списка предмета произлази да је предлагач поднео приговор ради убрзања поступка због повреде права на суђење у разумном року, у предмету Првог основног суда у Београду П1 2125/18, у коме је донета одлука о уступању на надлежност Апелационом суду у Београду.

Одредбом члана 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је у којим случајевима се може поднети жалба. Према члану 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен, или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. Према ставу 2. истог члана, жалба може да се поднесе и ако је приговор усвојен, ако непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упутство у року од осам дана од дана пријема решења председника суда, ако председник суда или непосредно виши јавни тужилац није наложио судији или јавном тужиоцу процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или ако судија или јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је наложен. Дакле, одредбом Закона о заштити права на суђење у разумном року уопште није предвиђена могућност подношења жалбе против решења вишег суда првог степена који се огласио стварно ненадлежним и предмет уступио нижем суду првог степена исте врсте.

Осим тога, сагласно одредби члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку по жалби је омогућена сходна примена Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 106/15), који у члану 30. став 2. упућује на сходну примену одредби Закона о парничном поступку. Одредбом члана 17. став 4. Закона о парничном поступку прописано је да против решења вишег суда првог степена који се огласио стварно ненадлежним, као и против решења којим се тај суд огласио стварно ненадлежним и предмет уступио нижем суду првог степена исте врсте, није дозвољена жалба, па је и из овог разлога жалба против побијаног решења недозвољена.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци решења.

С у д и ј а
Зорана Делибашић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић